

nogen Grad kan erstatte Sygehusene, er det i mindre Grad Tilfældet med Sindssygehospitalet; det er ikke blot de sindssyge, dette kommer til at gaa ud over, men Hjemmene kommer mange Steder til at lide derunder. Naar der, som nævnt, allerede før Genforeningen var stor Pladsmangel særlig paa Sindssygehospitalet, er den selvfølgelig i betydelig Grad blevet forøget efter Genforeningen. Det er derfor ganske nødvendigt, at der bliver foretaget noget, og man har da, som ogsaa nævnt af Justitsministeren, set sig om, hvor det kunde tænkes, at der var bestaaende Bygninger, som kunde tages i Brug. Hvad Hospitalet angaar, er man da blevet opmærksom paa Marinehospitalet i Sønderborg. Det synes i mangt og meget at egne sig til Hospital, og det kan antagelig uden særdeles store Bekostninger indrettes til et stort almindeligt Hospital. Der er desuden det heldige derved, at der er Plads til Udvidelser i den store Marineskole, ligesom der findes Arealer, som kan anvendes til Nybygning. Ganske vist er der først og fremmest tænkt paa, at dette Hospital skulde være til Brug for Sønderjyderne. Men vi ovre fra Jylland ved jo, at naar det drejer sig om svære Sygdomme, for hvilke der skal ske Indlæggelse paa et større Hospital, har vi langt til København, og Rigshospitalet herovre er ofte overbelagt. Det vilde derfor være rimeligt, om vi, hvis der i Sønderborg blev et tidsvarende stort Hospital, kunde faa Lov til der at indlægge Patienter fra hele Jylland.

Hvad Lovforslaget om et Sindssygehospital i Vedsted angaar, har der været fremsat flere Betæneligheder derved. Mange har set paa det paa samme Maade som den højtærede Justitsminister: at det ikke vilde være heldigt at indrette en Banegaard lige op ad Banelinien til Sindssygehospital. Men efter at man har hørt Sundhedsstyrelsen, og efter at Bygningerne er blevet undersøgt, er disse Betæneligheder til en vis Grad faldet bort. Endelig kan det nævnes, at hvis det alligevel skulde være for stor en Gene med Spor saa nær ind paa, er Terrænet meget jævnt, og Sporet kunde derfor uden særdeles stor Bekostning flyttes.

Det er ogsaa blevet gjort gældende, at det var mange Penge, der skulde bruges til at forandre disse Huse til et Sindssygehospital. Men hvor meget vilde det ikke koste, hvis vi skulde bygge et helt nyt Sindssygehospital? Med de Priser, der for Øjeblikket er paa Materialer og paa Arbejde, vilde det blive langt dyrere. Og det er ganske nødvendigt, at der gøres noget,

eftersom vi i Forvejen har saa stor Mangel paa Sindssygehospitalet herhjemme, og eftersom der, som paapeget af den højtærede Justitsminister, er 3—400 sindssyge dernede, som trænger til Indlæggelse. Vi ved ikke, hvor længe det, naar vi først faar ordnede Tilstande, vil være, inden der fra Hjemmenes Side dernede rejses Krav om Plads til deres sindssyge, og vi ved heller ikke, hvor længe de, der er paa Sindssygeanstalter i Tyskland, kan blive der til rimelige Priser. Det er derfor, som sagt, nødvendigt, at der bliver gjort noget i denne Henseende. Og hvad Bekostningerne angaar, vilde de, som jeg har nævnt, blive langt større, hvis vi skulde bygge noget helt nyt. Men jeg maa selvfølgelig tage Forbehold, hvis man tror, at denne lille Ombygning af Bygningerne ved Vedsted fuldt ud skulde afhjælpe Mangelen, saa at der skulde være Sandsynlighed for en Udskydelse af det store og tidsvarende Sindssygehospital, som er anbefalet af den nedsatte Medicinalkommission. Efter at den højtærede Minister har udtalt, at denne Sag ikke skal blive skrinlagt eller skudt til Side, men at vi allerede i næste Rigsdagssamling kan vente et Lovforslag i saa Henseende, behøver vi imidlertid ikke at frygte derfor.

De smaa Ændringer, der er foretagne i det andet høje Ting, betegner Forbedringer, som jeg kan anbefale.

Jeg skal med disse faa Udtalelser anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Steincke: Den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører for Venstre har jo gennemgaaet disse Forslag ret nøje; navnlig har den højtærede Justitsminister i Virkeligheden selv fremsat alle Argumenterne baade for og imod og derved gjort det forholdsvis let for Ordførerne. Jeg har som Følge heraf kun et Par Bemærkninger at gøre — til det første Lovforslag om Oprettelse af et Statshospital i Sønderborg endda kun en enkelt, efter at Lønningsbestemmelserne er gaaet ud af Lovforslaget, som det oprindelig forelaa, og dermed ogsaa af Diskussionen. Her har jeg kun den ene Bemærkning at gøre, at Hospitalets Maksimumsbelægning, 127 Senge, egentlig er meget lille til at bære Lønnen for 2 selvstændige Overlæger. Men da der i Folketingets Udvalgsbetænkning, som ogsaa den højtærede Justitsminister udviklede i Dag, er Tale om Udvidelsesmuligheder i Terrænet, skal jeg heller ikke opholde mig ved dette Spørgsmaal. Man maa gaa ud fra, at Overlægerens Stillinger netop